

О. І. Павленко

З ДОБРИМ СЛОВОМ В ДОБРУ ПУТЬ

НЕСТАНДАРТНІ ВИХОВНІ ЗАХОДИ

1 – 4 класи

На допомогу класному керівнику

УДК 371.2
ББК 74.200.58
П12

Павленко О. І.

П12 З добрим словом в добру путь. Нестандартні виховні заходи :
на допомогу класному керівнику : 1-4 кл / О.І. Павленко. — Тернопіль :
Навчальна книга — Богдан, 2023. — 96 с.

ISBN 978-966-10-7342-4

У посібнику подано сценарії та виховні заходи із творчого доробку талановитого педагога-практика. Представлені матеріали відповідають програмі “Основні орієнтири виховання учнів загальноосвітніх навчальних закладів України” і передбачають формування ціннісного ставлення до себе, до суспільства і держави, людей, природи, до мистецтва і праці.

Для вчителів початкових класів, студентів педагогічних навчальних закладів, батьків.

**УДК 371.2
ББК 74.200.58**

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

Навчальне видання

Павленко Ольга Іванівна

**З ДОБРИМ СЛОВОМ В ДОБРУ ПУТЬ
НЕСТАНДАРТНІ ВИХОВНІ ЗАХОДИ
1-4 класи**

На допомогу класному керівнику

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Наталія Шост*

Обкладинка *Володимира Басаліги*

Комп'ютерна верстка *Олени Захарійчук*

Технічний редактор *Оксана Чучук*

Підписано до друку 29.12.2022 р. Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Гарнітура Прагматика. Умовн. друк. арк. 5,58. Умовн. фарбо-відб. 5,58.

Навчальна книга — Богдан, просп. С. Бандери 34а, м. Тернопіль, 46002

Навчальна книга — Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008

тел./факс (0352) 52-06-07; 52-05-48; 52-19-66

office@bohdan-books.com

www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-7342-4

© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2023

З ДОБРИМ СЛОВОМ В ДОБРУ ПУТЬ!

Свято посвяти у школярі

Вчитель:

Вже крокує стежкою вересень завзято.
Весело всміхається сонечко вгорі.
І ведуть до школи семеро хлоп'яток
радісні, схильовані їхні матері.
Поспішає сонечко слідом за хлоп'ятами.
Вітерець розчісує чубчики малим.
Ще лише учора ви звались дошкільнятами,
а сьогодні кажемо: «Ви вже школярі!»

Пісня «Перше вересня» (музика М. Редька, слова О. Павленко).

Засипле села осінь
калиновим намистом,
до школи нас запросить
дзвіночок урочисто.

Приспів:

Школярики-школярі,
нас чекають Букварі,
нас чекають світлі парті,
і підручники, і карти,
і просторий клас.
Наша перша вчителька
виглядає нас.

Сія веселий ранець,
як сонце, як зоря.
Він теж сьогодні вранці
несе нам Букваря.

І Тузик поспішає
за нами, як школяр,
мов і його чекає
новесенький Буквар.

Першокласники:

1. Відцвіло веселе літо.
Знов ідуть до школи діти.
І у нас в родині свято!
Всі радіють: мама, тато,
і дідусь, й бабуся теж –
радості немає меж,
бо чудове свято в нас –
я іду у перший клас!
2. Вересень постукав в шибку.
Я вдягнувсь сьогодні швидко.
Я хвилююсь, як ніколи:
вперше я іду до школи.
3. Перше вересня – це свято
для дівчаток і хлоп'яток.
Будем вчитись залюбки.
Ми, нарешті, першачки.
4. Зустрічай нас, люба школо!
Ми щасливі, як ніколи.
Покажи нам шлях до знань
і порадницею стань.
5. Я до школи готувався:
сам вдягався, сам взувався,
сам портфель я вранці склав,
парасольку навіть взяв.
Ви спитаєте: «Навіщо?»
Ну, а раптом дощ вперіштить,
змие букви в Букварі –
буде клопіт дітворі.
Букв ми з вами ще не знаєм,
як тоді ми їх впізнаєм?

Пісня «Чого вчать у школі» (муз. В. Шайнського, сл. М. Пляцковського)

Букви в зошиті писать
і в альбомі малювати –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.
Додавати і ділити,
менших себе боронити –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.

} *девічі*

Від п'яти відняти два,
по складах читати слова –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.
Вміти книжку берегти,
бути чесними завжди –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі

} *девічі*

Круг накреслити як слід,
показати захід, схід –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.
Знати кожен материк
і не плутати міст і рік –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.

} *девічі*

Вірну відповідь знайти,
нелегкий маршрут пройти –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.
Міцно змалечку дружить,
все життя у дружбі жить –
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.

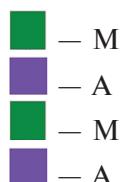
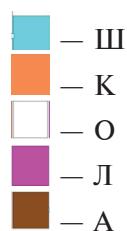
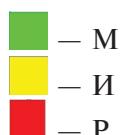
} *девічі*

(Заходить Буквар)

У школі я — ваш перший друг:
читати, писать я вас навчатиму.
Погляньте, скільки букв навколо,
а ми із них слова складатимем.

Гра «Утвори слово»

(Діти шукають букви, написані на картці певного кольору. На дошці — стрічка-підказка.)

Вчитель:

Слово «мама» — найрідніше.

Слово «мама» — найтепліше.

То ж любіть, шануйте неньку.

І вклоніться їй низенько.

«Пісня про матір» (сл. М. Сингайвського, муз. О. Швеця)

Сонечко всміхнулось — і проснувся я.

Вже напрацювалась матінка моя.

Вже напрацювалась, вже напрацювалась,
вже напрацювалась матінка моя.

Певне, це про неї пісня слов'я,
бо найкраща в світі матінка моя.

Бо найкраща в світі, бо найкраща в світі,
бо найкраща в світі матінка моя.

Попрацюю з нею — ми ж одна сім'я,
і всміхнеться сонце — матінка моя.

І всміхнеться сонце, і всміхнеться сонце,
і всміхнеться сонце — матінка моя.

Учитель:

Щасливі ті батьки, у кого гарні діти.

Щасливі діти, що у них такі батьки.

То ж кожен день, дай Боже, вам радіти
і труднощі долати залюбки.

ЙДУТЬ ПО ЧЕРЗІ КРОК ЗА КРОКОМ ВСІ ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ

Музично-літературна казка

Ведучий 1: Було у батька чотири дочки-красуні. Найстарша дочка мала біле-біле личко, білі довгі коси і вдягалася завжди в білий чистий одяг, а на ногах носила сріблясті черевички.

Та характер мала норовливий, впертий. Сама того не помічаючи, змінювала свій настрій мало не щодня. Її любили, коли вона була тиха й спокійна, і гнівались, якщо давала волю своїм примхам.

Ведучий 2:

Скатертину чисту, білу
(кінця-краю її нема)
і зіткала, й постелила
рукодільниця...(зима).

Учень 1:

«Зимонько-снігурочко,
наша білогрудочка,
не верти хвостом,
а труси тихесенько,
рівненько, гладесенько
срібненьким сніжком!
Ми повибігаємо,
снігу накачаємо
купу за садком;
бабу здоровенную,
уночі страшенню,
зліпимо гуртом.
Зробим очі чорнії,
рот і ніс червонії —
буде, як мара!
День і ніч стоятиме,
вовка проганятиме
від свого двора.

Л. Глібоv

Ученъ 2:

Одяглися люди в шуби,
натопили тепло груби.
Білки гріються в дуплі,
миші в норах у землі.
Сплять ведмеді в теплих лігвах,
сосни в інею застигли.
І під кригою на дні
сплять у річці окуні.
А під снігом в підземеллі,
в земляній м'якій постелі,
де немає світла дня,
причайлося зерня.
Там не холодно зернинці —
спить вона, мов на перинці,
й тихо снить хороші сни
про веселі дні весни.

Н. Забіла

(Звучить мелодія «Біля комінка» з альбому П.І. Чайковського «Пори року».)

Ведучий: Наймолодша дочка була веселою, співуючи. Вона дуже любила пташок, і тому вони кожен рік прилітали до неї. Їх вона навчала своїх пісень. І тоді все навколо співало, дзвеніло, сміялося.

Ученъ 3:

«Весна прийшла!
Тепло знайшла!» —
кричати дівчатка й хлопчики.
«Цвірінь! Цвірінь!
Журбу покинь!» —
клопочутися горобчики.
Приліз дідок,
зліз на горбок —
у хаті буть не хочеться.
Тепляк дмухнув,
крилом махнув,
по бороді лоскочеться.
Все ожило,
все розцвіло.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.